

у

Горски се събуди и знаеше, че днес е първият ден от Седмицата на изпитанието. Седем дни на глад, на война или на болести. Трябваше да избере.

От старо време бяха останали оръжия и бойна техника, които сега нямаха никакво практическо приложение. Хората бяха намерили обаче начин да използват разумно всичко: когато навършеше пълнолетие, всеки жител на планетата трябваше да прекара по една седмица във възстановка на ужасите от предходните столетия. Да ги запомни и да се опита да разбере странната логика, поради която те са били възможни – за да не се повтарят никога повече.

Днес Горски трябваше да каже какво ще изучава: страданията на мизерията; жестокостите на войната; или ще надниква в болничните перипетии на хората от миналото.

Имаше достатъчно останали амуниции, така че битките да изглеждат – и звучат – съвсем като истински. Имаше и хора, които се опитваха от чисто научен интерес да възстановят старите професии на режисьор, сценограф, костюмограф, актьор, драматург – все забравени изкуства, които вече нямаха какво да кажат в съвременето. Сега учени усвояваха тънкостите на някогашните занаяти, за да пресъздадат правдоподобни образи на хора, умиращи от глад, на ранени бойци, или пък на пациенти, поразени от различни древни болести.

Някои по-възрастни приятели на Горски му бяха описвали изживяването през тази една седмица като „повратно” и „забележително”, така че, за разлика от много други младежи, той чакаше с нетърпение да навърши необходимите години, за да му бъде позволено да надникне в тайните на древната история.

След доста мислене беше почти убеден, че ще избере седмица на войната, понеже знаеше, че тя донякъде включва в себе си също и разкази за глад и болести.

Искаше да научи повече. Беше готов да поема рискове.

Този ден, той все още нямаше никаква представа колко близко и познато ще му се стори всичко, което ще види. Нито пък, че – за ужас на цялото си семейство – ще поиска да стане актьор.